

10

**MOJA VODA
POSTALA JE VINOM!**

Što god vam rekne, učinite!

Završni susret prije SHKM-a

ISHODI:

- * Osvrnuti se na prethodne susrete, razmotriti ih i prosuditi te odgovoriti na pitanje: Što mi je činiti da živim život u punini?

POTREPŠTINE:

Putna torba, različite stvari koje je moguće ponijeti na SHKM, papiri, kemijske olovke.

TRAJANJE:

90 min

PLAN KATEHEZE:

1. Molitveni početak (5 min)
2. Poticaj (20 min)
3. Glavni dio (40 min)
4. Primjena (20 min)
5. Molitveni završetak (5 min)

KLJUČNE RIJEČI:

Kana Galilejska, SHKM, pretvorba, Miroslav Bulešić.

OBLICI RADA:

Čelni, osobni.

METODIČKI POSTUPCI:

Razgovor, promišljanje, molitva.

PRIJEDLOG

U sklopu cjelokupne pripreme, a osobito ovoga završnoga susreta, moguće je prirediti kratko euharistijsko klanjanje u crkvi. Nakon nekoliko pjesama i zaziva Duha Svetoga, potrebno je ostati u tišini. Mladi mogu naglas izreći i vlastite molitve i sve zaključiti molitvom Oče naš. To je moguće učiniti i u sklopu župnog klanjanja četvrtkom. Tako i cijela zajednica može moliti sa svojim mladima, po nakani svih sudionika Nacionalnoga susreta mladih. Time će cijela župa biti uključena u ovaj događaj. Takvo klanjanje mogu potaknuti mladi.

MOLITVENI POČETAK

Gospodine Trojedini Bože: Oče, Sine i Duše, ti najbolje znaš koliko smo spremni, potaknuti i željni susreta. Znaš i da su naša obećanja, pripreme i želje često nestalne, no ovdje smo i spremni smo krenuti u susret k tebi i onima koje ćemo susresti. Dopusti nam, Gospodine, da čista srca krenemo u susret tvojoj riječi i milosti koju za nas spremaš. Učini da svaku tvoju riječ, svakoga brata i sestru, svaku zajednicu primimo otvorena srca. Po zagovoru Blažene Djevice neka i naše „da“ izrečeno sudjelovanjem na ovom susretu postane trajni i životni „evo me“ koje od mene tražiš. Amen.

01

5 min

POTICAJ I NAJAVA TEME

Prošla je još jedna korizma i donijela istu spoznaju: da svi naši planovi i odluke ne donose ploda ako nisu u tebi. Ponekad mislimo da možemo ili trebamo nešto poduzeti sami, no onda zbog svojih slabosti toliko popustimo da ne znamo što bismo od sebe. Stoga i ovoga Uskrsa još jednom, zajedno s učenicima, želimo tebe primiti u svoje zatvorene, skućene i prestrašene živote. Dođi, Gospodine Isuse, uđi u naše zatvorene zajednice, odnose, planove, putove i donesi nam toliko potreban mir - prvi tvoj dar nužan našim nemirnim i ranjenim srcima. Bez tebe ne možemo ništa... To si nam ti sâm rekao, no mi to uvijek iznova zaboravimo. Stoga nam daj dar svih darova, daj nam svojega Duha Branitelja koji će nas podsjetiti na sve, koji će nas braniti od Zloga i upućivati na tebe. Zaista, Gospodine, svaki korak, svaki događaj pa i onaj najteži, u tebi ima smisao.

02

20 min

PITANJA ZA KRATKO OSOBNO RAZMATRANJE

Pokušajte proći svoj pripremni hod za SHKM, ili svoju korizmu, ili koje druge važne životne odluke. Što se uvijek ponavlja? Kakvo je tvoje sudjelovanje? Što te najviše sputava? Kako se nosiš s time? Koliko se utječeš Gospodinu? Kakva je tvoja molitva? Koliko tražiš Gospodina u Sv. pismu i svetim sakramentima?

Razmatrat ćemo još jednom tekst Svadbe u Kani, ali ovog puta s uskrsnoga stajališta gledajući više i jače Isusa i njegovu ljubav. Tu nam je Marija najbolja pomoćnica, ona svojim životom upućuje na Sina i svima nam kaže: „Što god vam rekne, učinite!“

03

40 min

GLAVNI DIO

SUSRET S BIBLIJSKIM TEKSTOM

Prije čitanja biblijskoga teksta animator pozove sve da se saberu u tišini jer će čuti riječ Božju. Sabrano, polako i razgovijetno pročita biblijski tekst.

Evandjelje po Ivanu *Iv 2, 1-10*

Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesto vina, Isusu će njegova majka: »Vina nemaju.« Kaže joj Isus: »Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!« Nato će njegova mati poslužiteljima: »Što god vam rekne, učinite!« A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: »Napunite posude vodom!« I napune ih do vrha. Tada im reče: »Zgrabite sada i nosite ravnateljju stola.« Oni odnesu.

Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je – znale su slugе koje zagrabiše vodu – ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: »Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada.«

Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana.

OSVRT NA TEKST

Možda smo i odviše puta čuli ovaj tekst, no jeste li se ikada zaustavili na nekim zbujujućim mjestima ovoga događaja? Nije valjda da smo toliko otupjeli i da nam neke neprirodne pojave postaju prirodne? Otvorite svoja srca i dopustite da vas Gospodin kuša kako bi vas nahranio najboljom hranom na svijetu. Samim sobom! Prođimo sada neke rečenice ovoga teksta koji nas je pratio u svim danima pripreme jer ćemo jednu rečenicu čuti i na samu susretu, kao geslo.

Napomena: Mladi se mogu podijeliti u nekoliko skupina u kojima će produbljivati tekst s pomoću nekoliko ozbiljnih naglasaka iz teksta. Svaka skupina razgovorom nastoji odgovoriti na jedno

ozbiljno pitanje. Animator potom u zajedničkom susretu daje cje-
lovit osvrt na tekst.

1. NEKA ČUDNA SVADBA

GDJE JE ZARUČNICA?

Pomoć animatoru

U cijelom se tekstu nikada ne spominje mladenka. Što je s njom? Zašto ju je tekstopisac izostavio? Nije li to osoba bez koje nema smisla govoriti o svadbi? Svi žele vidjeti zaručnicu, njezin ures, ljepotu, možda i zaplesati s njom. U cijelom tekstu, usredotočenu na svadbu, mladenka se uopće ne spominje: to ne može biti slučajno!

Posve je očito da je svadba loše pripravljena: na samu početku nemaju vina. Tko je taj zaručnik koji pripravlja najvažniji dan svojega života, a da zaboravi nešto tako bitno u slavlju? Nema slavlja ako nema radosti, a upravo se to događa u svadbi o kojoj piše evanđelist. Osjeća se briga, zbunjenost, običaj, ali ne i veselje. Jeli moguće da u svojim životima imamo vremena za sve osim za ono što je bitno?

I što tamo rade kamene posude, koje Židovima služe za obredno čišćenje? To su hramske posude, njih šest, koje se nalaze ispred jeruzalemskoga Hrama. Znamo da u židovstvu nijedan broj nije bez značenja, pa tako ni našem evanđelistu: broj šest jest broj nesavršenstva (zasigurno znate što znače tri broja šest u Svetom pismu). Želi li evanđelist možda reći da ta svadba ima veze i s našim obredima i našim odnosom prema svetomu? Ne govori li možda ona o našem odnosu s Gospodinom? Zaručnik je ovdje, ali nema zaručnice, nema vina radosti; ostao je samo obred, tradicija i neka praznina!

2. 2. ISUS I MARIJA

ŠTO UČINITI KAD SVE ZAKAŽE?

Pomoć animatoru

Isus je s učenicima i sa svojom majkom prisutan na svadbi. Bez obzira na mnoge čudne okolnosti koje se tamo događaju, oni su dio toga slavlja i ne ostavljaju sustolnike u njihovoj slabosti. Dapače, Marija, kao prava majka, prva osjeti i vidi stvarni problem i traži neko rješenje. Ona želi pomoći kako bi spasila mladence i pomo-

gla im. No sama shvaća da samo i jedino Bog u takvim slučajevima nešto može učiniti. Tamo gdje smo zakazali, gdje nismo učinili svoj dio, može nam pomoći jedino čudo. Stoga i Marija čini nešto na što nema pravo: traži od svojega Sina čudo.

Isus se u prvi mah odupire jer nije došao njegov čas. Taj čas bit će refren u Ivanovu evanđelju jer to je čas kad će se Sin čovječji proslaviti, u kojemu će dati cijeli svoj život. No on joj odmah kaže: „Ženo!“ (Tim će je istim imenom nazvati i kada ona bude pod križem, to će joj biti naslov.) Marija je obećana žena koja će roditi i donijeti svijetu Spasitelja. Mi to u tekstu ne razumijemo, no njih dvoje to nose u svojim dušama. Zapravo, Isus svojoj majci iskazuje veliko poštovanje.

Marija je uspjela u svojem naumu, pomogla je čovječanstvu. Ta malena i krhka žena promijenila je tijek naše povijesti svojim „evo me“. Ona budno prati svoju djecu, uvijek ih zagovara i upućuje na svojega Sina.

3. POSLUŽITELJI, RAVNATELJ STOLA, LJUDI

KAKO NAŠ MALI KORAK POSTAJE VELIK ZA ČOVJEČANSTVO?

Pomoć animatoru

Često smo usredotočeni na sporedno i nebitno iako nam milost stoji nadohvat ruke. Sudionici na svadbi, svako su u svojem svijetu, gledajući sebe, vlastite potrebe i iščekivanja. Ravnatelj stola i zaručnik u izgublenu razgovoru ne shvaćaju što se događa, iščuđavaju se. Poslužitelji rade svoj posao, ne brinući tuđe brige. No kada im Marija naloži da na glavni stol ponesu te glomazne obredne posude pune vode, iako ne razumiju smisao toga čina, oni učine kako im je rekla. I ta je njihova poslušnost, nasuprot kušnji zatvaranja u vlastite sigurnosti, omogućila Gospodinu da učini to čudo. Bez njihove pomoći čudo se ne bi dogodilo. Zapravo, to je čudo nad čudima, tj. da i naša slabost i ograničenost može poslužiti njegovoj milosti. Bez njihove suradnje to ne bi uspjelo. Eto pravoga poticaja i nama: možda ni mi sami nismo dosad učinili kakve velike i valjane korake u svojem životu. Međutim, ako sad učiniš ono malo što možeš i trebaš, Gospodin će učiniti ostalo. Ispunit će naše praznine i zacijelit će naša srca. Koje li radosti!

U Mariji Bistrici kao kroz kakav golemi žlijeb Providnost izljuje bujice svoje Milosti, i odovud se razljuje poput rijeka i potoka u sve naše krajeve.

bl. Ivan Merz

4. UČENICI

KOMU IDEMO?

Pomoć animatoru

Učenicima je ovo tek početak hoda, tek ih je pozvao. To je možda i njihov prvi izlet, vjerojatno nisu mnogo shvatili. No evanđelist zapisuje da su učenici baš u Kani povjerovali u Isusa. Do uskrsnuća će biti dug i težak hod, s još puno kušnja i padova, ali oni koji ustraju, po njegovoj će se milosti i spasiti. Tu smo i mi putnici – njegovi učenici, i mi želimo susresti Gospodina. Neka nam riječi Blažene Djevice Marije uvijek budu na srcu: „Što vam rekne, učinite!“

ZAKLJUČAK

ZNAŠ LI ŠTO ZNAČI KAP VODE U KALEŽU?

Sigurno su se mnogi pitali zašto svećenici s toliko pozornosti izlijevaju vino iz posudice i zašto tako pomno i odmjeravaju tek nekoliko kapi vode? Mnogi ste, možda olako zaključili da je to zbog njihove ljubavi prema vinu. E, pa nije!

Dok svećenik ulijeva nekoliko kapi vode u kalež, izgovara u sebi molitvu: „Otajstvo ove vode i vina učinilo nas dionicima božanstva Isusa Krista, koji se udostojao uzeti dijela u našem čovještvo.“

Kao što je Bog želio postati čovjekom, i mi smo pozvani biti dionici (tj. oni koji postaju dijelom ili su već dio) njegova božanstva. Baš kao što se kap vode sjedini s vinom i uistinu postane vinom, tako i naše otkupljeno čovještvo u Kristu postaje dijelom Boga. To je ono što teolozi nazivaju posinjenje: u Kristu smo postali djecom Božjom, sinovi po Sinu.

Koliko mnogo kaže jedna mala gesta! Učini, Gospodine, i da moje male kapi vode postanu dio tvojega vina vječnosti! Uzor nam u tome može biti još jedan hrvatski blaženik.

JAGANJAC BOŽJI I ISTARSKO JANJE: BL. MIROSLAV BULEŠIĆ

Miroslav Bulešić rođen je u teškim vremenima mnogih previranja, u jednom mjestu u izmučenoj Istri gdje su silnici svakim nasiljem pokušavali nametnuti svoje ideologije i skućene interese. Miroslav je odlučio postati svećenikom i tako predati svoj život

Gospodinu te onima koji će mu biti povjereni. I tek što je zaređen, našao se u vrtlogu svjetskoga sukoba gdje se od njega traži da zauzme jednu stranu. On to odbija jer ne želi biti nečiji, nego odlučuje biti svačiji. Mlad i hrabar svećenik usprkos opasnosti, odlučuje ostati vjeran Bogu i svakomu čovjeku. Pred njim nije uniforma, nego čovjek: bio taj Talijan, Nijemac ili Hrvat. Miroslav u svakom čovjeku vidi ono božansko i tome se u potpunosti daje.

Predosjeća da će njegov život biti zatražen. Dva puta mu daruju malo janje s crvenom vrpcom: prvi put živo pri odlasku iz jedne župe, a drugi put u obliku torte na nekoj proslavi. Oba puta Bulešić vidi dublje i sve jasnije, u tome vidi znak i ne odustaje ni tada: „Moja osveta bit će oprost!“

Saznajte više o mladom blaženiku, njemu se pomolite kako bi vam pomogao vjerno svjedočiti živoga Boga prisutna među nama.

04

40 min

PRIMJENA

KAKO MOJA VODA POSTAJE VINO?

Često mislimo da sve o čemu se brinemo, za što smo odgovorni, najviše ovisi o nama i našem zalaganju. Dakako da je naš dio bitan, ali bez posvetne milosti i Božjega dara ne bismo daleko dospjeli. Stoga na prvom i najvažnijem mjestu ne može biti naš trud, zalaganje i napor. Gospodin je onaj koji sve oživljuje, mijenja, udiše novi život. Duh Sveti nije onaj koji olakšava, on ne čini izvanredna čudesa i ne rješava naše probleme. On donosi sklad. Srce učenika vapi za svojim Gospodinom, iskustvo apostola pokazuje nam da nije dovoljno vidjeti Uskrsloga ako ga se ne prihvati srcem.

„Kako bismo bili duhovni, trebamo kušati sklad Duha Svetoga, treba imati njegov pogled prije našega. Onda se mijenjaju stvari: s Duhom Svetim Crkva je sveti Narod Božji, poslanje je zarazna radost, drugi postaju braća i sestre ljubljene od istoga Oca. Ali, bez Duha Crkva je samo organizacija, poslanje je obična propaganda, zajedništvo je naš napor. Duh je prva i najveća potreba Crkve.“ (iz propovijedi pape Franje, na Duhove, 9. lipnja 2019.)

RAD

Zadnje su pripreme za put: što ćete sa sobom ponijeti, a što bi vas moglo udaljiti od svrhe ovoga hodočašća i susreta s drugim mladima?

